

красенъ е Пушкиновиятъ романъ „Евгений Онѣгинъ“. Написалъ е редица повести въ проза „Дубровски“, „Повести на Бѣлкина“, „Капитанска дъщеря“ и други. Пушкинъ е написалъ хубавата драма „Борисъ Годуновъ“ и нѣколко други по-дребни драматически произведения.

Пушкиновото творчество извира отъ народната пѣсенъ, отъ руския битъ и отъ руската история. Поради това Пушкинъ съ право може да бжде смѣтанъ за истински руски народенъ поетъ. Той изоставя изкуствения книженъ езикъ и пише своитѣ произведения на живъ народенъ руски езикъ. Затова Пушкинъ се смѣта пръвъ истински голѣмъ писателъ и родоначалникъ на новата руска литература.

И за насъ, българитѣ, Пушкинъ има голѣми заслуги. Нѣма български поетъ, който да не се е училъ отъ Пушкина. Нѣма образованъ българинъ, който да не се е възхищавалъ отъ Пушкиновитѣ произведения и да не е облагородявалъ своето сърдце съ неговата поезия. И затова, защото Пушкинъ е славянски поетъ; защото той е писалъ на най-близкия намъ славянски езикъ; защото най-сетне той е допринесълъ много за нашето развитие, за развитието на българската книжнина, ние българитѣ съ такава любовъ трѣбва да тачимъ паметта на Пушкина.

Вѣчна да бжде славата на най-великия руски поетъ!

